

Eliška

Když se Vanessina žlutá zába přiblíží k Příkorům, je venku téměř tma. Cesta se trochu protáhla, protože několikrát musely zajet k benzince, aby si Monika mohla dojít na záchod. Eliška se snaží vypudit z hlavy neodbytné myšlenky. Neměly Moniku nutit do téhle bolestné cesty. Naštěstí vždycky po toaletní zastávce dokázala zázračně rychle usnout.

Autíčko najednou opět prudce přibrzdí. Monika, zmatená z nepohodlného, ale očistného spánku, málem narazí do palubní desky.

„Co zase blbneš?“ vyjekne Eliška.

Vanessa se přihrčí na sedadle a schovává se pod palubní deskou. „Tam. U mýho baráku. Ten chlápek.“

Eliška se snaží zaostřit na postavu, která prochází kolem Vanessina domu. „Někdo tam obejde. Ty ho znáš?“

„Jo. Ale nechci s ním mluvit,“ šeptá poněkud zbytečně, protože ji odtud nemůže slyšet. „Odlákej ho nějak.“

„Proč šeptáš?“ diví se rozespálá Monika.

Vanessa se snaží nenápadně vykouknout přes okno. Eliška se automaticky sklonila pod zadní sedadlo. Situace jak ze špatné krimikomedie. „Bacha. Kouká sem,“ mumlá polohlasem. Opatrně otevře zadní dveře, využije krátkého okamžiku, kdy je muž otočený zády k cestě, a snaží se co nejtišeji vystoupit z vozu. Vanessa jí ještě stačí strčit do ruky igelitku, která při prudkém brzdění sletěla na podlahu. „Vem si tohle. Na obranu.“

Elišce ještě proletí hlavou dvě věci. Proč Vanessa vozí v autě tolik zbytečných krámů a proč by měla mít něco na obranu? Chlapík vypadá poněkud páprdovitě a nebudí zdání, že by přijel Vanesse ublížit. Spíš naopak.

Muž postává před Vanessiným domem a rozhlíží se. Projde brankou, z rukou si udělá trychtýřek a nahlíží do potemnělých oken. Pak se vrátí zpět na ulici.

Eliška opatrně přivře dveře auta, které s mlasknutím zapadnou, popadne igelitku, nakoukne do ní, zavrtí hlavou a směřuje k Vanessinmu domu, jako by to byl její. Jde suverénně ke dveřím. Otevře kabelku, předstírá, že hledá klíče, aby si mohla odemknout. Za ní se najednou ozve hlas.

„Promiňte,“ vynoří se postava ze stínu za brankou.

Eliška sebou trhne a pak se pomalu se otočí. Co když to nebyl úplně dobrý plán?

„Nechtěl jsem vás vylekat. Hledám Vanessu. Vanessu V. Měla se sem nedávno nastěhovat,“ řekne neznámý.

„Tady žádná Vanessa nebydlí,“ odbyde ho rázně Eliška. „Tohle je můj dům.“